

Oskrivna ark

det vita är för vitt
jag står inte ut
orkar inte se
det tomma
ofyllda
oanvända
onämnbara
det vita skriker så högt
så hjärtskärande
mina ögon värker av ljudet
jag vill blunda
titta bort
men dras som av en magnet
tillbaka med blicken

*

så jag fyller det vita med svarta ord
känner
för stunden en viss lindring
men det fylls ändå inte upp
fogar delarna saknar mål
och jag tvivlar
för det blir ändå aldrig helt

det är
som om det saknas
ett ord